

ONZE DIJKEN HOUDEN HET NIET

OPROEP TOT BURGELIJKE ONGERUSTHEID VANUIT POSITIEVE WAAKZAAMHEID

Ik, Marieke de Vrij, ben werkzaam als spiritueel maatschappelijk raadvrouw en zieneres en functioneer meer dan 25 jaar op het terrein van waarneming en advies op diverse terreinen waaronder wetenschappelijk onderzoek, persoonlijk en maatschappelijk bewustzijn in Nederland. Ik wil u hierbij als medeburger uw aandacht en actiebereidheid vragen voor het volgende.

Ik ken grote ongerustheid ten aanzien van de WATERKERINGEN IN NEDERLAND. Een onderwerp waar ik sinds oktober 2004 indringende en exacte waarnemingen over ontvangen heb. Sindsdien heeft dit mijn hart en heb ik op persoonlijke titel en namens het Samenwerkingsverband Traumahulpverlening Nederland (STNL) een adviesorgaan van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat benaderd en op de hoogte gesteld van mijn nauwkeurige waarnemingen. Deze instelling heeft mijn bevindingen interdisciplinair aan de orde gesteld.

Mijn informatie is meermalen door hen gezamenlijk gecheckt en dit heeft bij hen allen een grote indruk achtergelaten. Mijn waarnemingen zijn door hen vanuit respect en zorgvuldigheid benaderd met de intentie tot gemeenschappelijk onderzoek. Ook zij bevinden zich echter op plaatsen die afhankelijk zijn van politieke voorkeuren, ministeriële besluitvormingen en geldstromen.

Tot voor kort stond het belang van waterkering op geen enkel politiek partijprogramma.

De urgentie van een politieke en maatschappelijke ommekeer is nú werkelijk aan de orde!

Wat ik niet langer verdraag is het zichtbare tekort aan maatschappelijk urgentiegevoel en het te traag verlopen van procedures voor wat nú al onvermijdelijk noodzakelijk is om het water tijdig te keren en te begeleiden. Ondanks mijn gevoel van loyaliteit naar de reeds betrokkenen en hetgeen wat al geschiedt, voel ik mij toch geroepen als klokkenluider te functioneren. Ik heb eerder geen onnodige ongerustheid willen veroorzaken omdat ik hoopte dat zaken zich sneller zouden ontwikkelen.

Er is mijns inziens geen tijd meer om nog procedureel voort te borduren op planmatige schetsen, met een vooralsnog niet hoog zekerheidsgehalte, veelal ver in de toekomst geplaatst. Er is een overstijgend belang. Het gaat om de algemene veiligheid van burgers in Nederland. Wellicht zijn ongebruikelijke methoden van research en uitvoering nodig, om op korte termijn vanuit preventie maximale resultaten te boeken. Daarnaast dienen er met meer nadrukkelijke spoed scenario's voor rampenbestrijding bij watercalamiteiten en milieurampen gecreëerd te worden.

Deze plannen dienen in de openbaarheid gebracht te worden zodat óók de burgers zélf verantwoordelijkheid daarin kennen en kunnen nemen. De burgers van Nederland kunnen niet in het ongewisse blijven verkeren door te weinig inzicht te krijgen in de problematiek die speelt en onvoldoende openbaar wordt gemaakt.

BURGERLIJKE ONGERUSTHEID TE MOBILISEREN ALS MIDDEL WANNEER HET BELEID ONVOLDOENDE WAKKERHEID VERTOONT, ZAL DE GEZAGHEBBERS AANSPOREN DOELBEWUSTER TE FUNCTIONEREN.

Een buitenlandse deskundige maakte recent de confronterende opmerking ten aanzien van ons waterkeringenbeleid: "De struisvogel spreekt tegenwoordig Nederlands!" Dit dienen wij als burger en als volksvertegenwoordigers ernstig ter harte te nemen. Zélf positief waakzaam te zijn en te blijven ter voorkoming van menselijk- en dierlijk leed en milieuschade als gevolg van niet tijdig voorziene waternatuurrampen.

Mijn dringend verzoek is dat de politiek, het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, alle adviesorganen en waterschappen met ieder hun eigen verantwoordelijkheden, elkander uitnodigen om op korte termijn gezamenlijk op te gaan staan. Met als doel te komen tot versneld accuraat beleid en uitvoering waarin centraal staan dié gebieden die het hoogst gevoelig zijn voor dijkdoorbreking en de neveneffecten daarvan. Dit alles ter voorkoming van een nationale ramp die minstens vergelijkbaar is met de overstroming van 1953 in Zeeland. In tegenstelling tot wat gebeurd is met de watersnoodramp toen, waarbij de plannen al in de kast lagen maar niet tijdig uitgevoerd zijn, dienen we deze keer op tijd te handelen.

Ik wil u daarom oproepen u te bezinnen op het volgende.

Nederland kent vele kilometers zee- en rivierdijken. 30% Van die dijken is nog nooit geschouwd. Bij 20% bestaat gereede ongerustheid en 50% lijkt vooralsnog stabiel. Dijken zijn niet immer een rotsvast lichaam, daar de ondergrond onder de dijk gevoelig kan raken ondermeer voor zettingvloeiing en/of piping. Dit kan de dijk van onderuit aantasten en uiteindelijk ineen doen storten. Risico's van zettingvloeiing en piping nemen in de komende tijd toe, gezien de algemene waterdruktoename op dijklichamen. Deze waterdruktoename maar ook de boringen die nabij de Nederlandse dijklichamen plaatsvinden, met bodemdaling en inconsistente grondlagen als gevolg, maken het dijklichaam op den duur wankeler. Evenzo de doorwerking van de onderaardse trillingsfrequenties van de boringen op het dijklichaam, zoals o.a. bij de Friese zeedijk, waar zowel gas- als zoutwinning plaatsvindt nabij Harlingen en de gaswinning onder het wad bij

Schiermonnikoog. Hierdoor zullen o.a. grondlagen inklinken, onderaardse verschuivingen ontstaan en zal de consistentie van bodemlagen veranderen en verzakken ook die van de dijklichamen. Daarnaast neemt de kans op 'uitmelking' van dijklichamen toe door toename van meer heftige en plotseling ontstane regenval met plaatselijke windturbulentie. De invloeden van deze nieuw ontstane verschijnselen zullen naast de waterstijging, die algemeen verwacht wordt en zich mijns inziens sneller zal vertonen dan de huidige verwachtingen aangeven, catastrofale schade aanrichten aan de dijklichamen die te langdurig veronachtzaamd zijn geweest. Enkele dijklichamen zijn mijns inziens sterkt risicogevoelig met name de dijken bij Petten, aangrenzend aan de duinen met daarachter de kernreactor. Evenzo de dijken bij Delfzijl aangrenzend aan het chemiepark. Wanneer hier dijkdoorbraak plaatsvindt is de uitwerking daarvan niet alleen een nationale ramp maar zal deze ook internationale gevolgen hebben. Preventie hier aan te geven is noodzakelijk en urgent. **RAPPORTEN, ZOALS KUSTVISIE 2050, KENNEN EEN PLANNING DIE TE VER IN TIJD VOORUITGESCHOVEN IS.**

Mijns inziens vindt er onder het dijklichaam bij de zeedijk van Petten zettingvloeiing plaats, binnenkort zal hier onderzoek naar plaats gaan vinden. Zettingvloeiing veroorzaakt dat het dijklichaam langzaam ondergraven wordt, met als consequentie dat bij noodweer de dijk ineens kan instorten. Bij Petten staat het water soms nu al 1 tot 1,5 meter onder de top van het 15 meter hoge dijklichaam bij windkracht 9. Er is dan nog geen sprake van windkracht 12 of meer en springtij. De stalen platen van 7,5 meter hoogte die ingebracht zijn en 70 cm boven de dijk uitsteken, kunnen niet garanderen de hoogte van de golfoverslag te kunnen weren, noch dat zij de zekerheid bieden dat de dijk niet gekliefd kan worden door inbeukend water. Deze miljoenen kostende operatie lijkt vooralsnog geen zekerheid te scheppen. De nieuwe woonwijk direct liggend achter deze zeedijk bestaat uit huizen gelegen tussen waterpartijen waar veel gezinnen met kinderen wonen. Voorheen, voordat Nederland bedijkt werd, is deze locatie een open zeegatverbinding geweest waar zeewater de kop van Nederland instroomde. Mijns inziens is deze trekkingskracht onderaards nog steeds gaande en zal deze vergroot worden de komende jaren door ondermeer toename van de watermassa en chaotische zeestromingtrekkingen. Mijn aanbeveling is dat dit een van de locaties is die de hoogste urgentie verdient gezien de omwonenden en de direct nabijgelegen kernreactor. De zandsuppletie die men nu bedacht heeft t.b.v. de aanleg van 100 meter breed strand vanaf 2008, zal slechts tijdelijk houden (max. 3 tot 4 jaar). De gewenste haven voor recreanten en woningen buitendijks daar, zijn om dezelfde redenen sterk af te raden.

Delfzijl, grenzend aan een groot chemiepark (o.a. chloorproductie), waar voornamelijk buitenlandse investeerders hun domein hebben, heeft op 1 november 2006 te maken gehad, geheel onverwachts voor alle deskundigen, met de hoogste wateroploop sinds 1962. Het water stond slechts 75 cm onder de hoogte van de compartimentdeuren en de nevenliggende beschermingswanden voor het dorp. De noodsituatie die 's nachts opdoemde is de bewoners ontgaan. De verantwoordelijken waren slechts met enkelen aanwezig en niet voorbereid hierop. Het water had zich reeds teruggetrokken toen mensen achter de compartimentdeuren weer naar hun werk gingen. Ook hier was het slechts windkracht 9 en geen springtij. De kade en brug werden overspoeld door de watermassa. 30 Meter dijk werd aangetast en verloor grote elementen houvast. Het water was onder de peklaag van de weg zichtbaar. Bij een uitzendbureau dat buitendijks lag, dreven de dossiers van de benedenverdieping in het water. Bij het restaurant daarnaast werden dagen later nog de dienbladen, die het pand uitgedreven waren, buiten terug gevonden. Het bureau van de waterpolitie was onbereikbaar door de overstroming, evenals de steiger voor de reddingsboten. De dorpskern van Delfzijl ligt grotendeels ver onder de hoogte van de compartimentdeuren. Vele woningen kennen geen tweede verdieping en er is geen terp aanwezig waar mensen op kunnen vluchten. De vluchtroute voor duizenden mensen vanuit het chemiepark is minimaal, daar er bij wateroverlast slechts één weg met moeite beschikbaar is. Er zijn geen overkoepelende risicoplannen klaar voor het gehele park en zeker niet op het gebied van wateroverstroming; niet bij de gemeente en niet bij de betrokken bedrijven. De aanwezigen op de nacht van 1 november hebben landelijk geen groot alarm geslagen om bevolkingsongerustheid te vermijden. Het risico dat dit geeft is dat er provinciaal en landelijk te weinig aandacht voor komt. Mijns inziens zijn er dijken tussen Delfzijl en het Chemiepark afslaggevoelig met alle risico's van dien.

Een ander steeds urgenter wordend thema is de ondergrondse opslag van broeikasgassen CO₂. Vooral in de noordelijke provincies is men dit voornemens te doen op locaties waar eerder boringen plaatsvonden. Er zijn zelfs stemmen die opgaan om opslagplaats te worden voor broeikasgassen uit heel Europa. Het effect hiervan is op de lange duur onvoldoende bekend. Mijn waarnemingen spreken er echter van dat, gezien de inconsistente bodemlagen, binnen 10 à 15 jaren de gassen zich opwaarts werken en de wortelgestellen van de levende vegetatie in de bodem gaan aantasten waardoor er een levenloze bodemmaterie ontstaat. De eerste rapporten hierover komen nu vrij in Texas. Zijn wij in staat voorbij onze economische belangen tijdig te erkennen dat er te weinig feitenkennis is om een dergelijk veelomvattend plan voor broeikasgasopslag te omarmen?

Voor meer informatie, suggesties over hoe te handelen of het opvragen van het vlugschrift en bijbehorende nieuwsbrief in pdf-format: e-mail naar waterkering@xs4all.nl. Ook aanvullende (verifiëerbare) informatie van u is van harte welkom.